

- Firma- og forretningsmæssig flyvning.
- Skole og træningsflyvning.
- Flyvning med henblik på transport af personer eller gods.
- Flyvning, der har til formål at sprøjte afgrøder, trafikovervågning, fotoflyvning etc.

Herved sker der differentiering af afgiftsbelastningen efter mineralolieafgiftsloven, kuldioxidafgiftsloven og svovlafgiftsloven mellem afgiftspligtige varer, der anvendes til henholdsvis erhvervmæssig flyvning og til ikke-erhvervmæssig privatflyvning, hvorefter bestemmelserne i mineralolieafgiftsloven, kuldioxidafgiftsloven og svovlafgiftsloven bringes i overensstemmelse med EU-retten.

2.3. Godtgørelse af CO₂-afgift vedr. sejlads med andre fartøjer end lystfartøjer

Gældende ret

I medfør af kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 5, nr. 1, tilbagebetales afgiften for afgiftspligtige varer, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, til sejlads med skibe og fiskefartøjer.

Baggrund for forslaget

Mineralolie-, svovl- og kuldioxidafgiften er EU-harmoniserede punktafgifter, hvorfor de danske bestemmelser herom skal fortolkes i overensstemmelse med EU's regler, herunder således energibeskatningsdirektivet.

Efter direktivets artikel 14, stk. 1, litra c, skal medlemsstaterne fritage energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof med henblik på sejlads i EF-farvande for beskatning, bortset fra sejlads med fritidsfartøjer. Sidstnævnte er defineret i 2. afsnit som anvendelse til ikke-erhvervmæssige formål, navnlig andre formål end bl.a. offentlige formål.

Efter de eksisterende bestemmelser i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, nr. 1, og svovlafgiftslovens § 9, stk. 5, er den tilsvarende fritagelse betinget af, at der er tale om »erhvervmæssig sejlads«. Dette udtryk må som nævnt ovenfor fortolkes i overensstemmelse med direktivet.

Særligt for så vidt angår kuldioxidafgiftsloven har Landsskatteretten i kendelse af 5. december 2002, offentliggjort i SKM 2003.46, fastslået, at kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 4 (nu stk. 5), ikke er i overensstemmelse med det tidligere direktiv 92/81/EØF's artikel 8, stk. 1, litra c, for så vidt som bestemmelsen i kuldioxidafgiftsloven krævede, at der var tale om en momsregistreret virksomhed. Klageren kunne i denne sag støtte ret direkte på direktivbestemmelsen.

Lovforslagets indhold

Det foreslås at præcisere bestemmelsen i § 7, stk. 5, nr. 1, i kuldioxidafgiftsloven, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet og de tilsvarende bestemmelser i mineralolie- og svovlafgiftsloven, derved at afgiften efter kuldioxidafgiftsloven tilbagebetales til erhvervmæssig sejlads med skibe og fiskefartøjer, der ikke er omfattet af bestemmelsen i § 7, stk. 1, dog bortset fra lystfartøjer.

2.4. Ændring af lov om spildevandsafgift

Gældende ret

I medfør af lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998, opkræves der generelt afgift af udledningen af nitrogen (N), fosfor (P) og organisk materiale (BI5). Afgiften opkræves af fælles rensningsanlæg, industrielle egenudledere og ejendomme uden for kloaknettet. Afgiften udgør 11 kr. pr. kg. BI5, 20 kr. pr. kg N og 110 kr. pr. kg. P.

Der er i loven etableret afgiftslempler for 6 særlige spildevandsintensive produktioner. Lempelsesordningen har til hensigt at give særlig spildevandsintensive virksomheder adgang til delvis godtgørelse af spildevandsafgiften. Begrundelsen for at indføre lempelsesordningen er, at en fuld afgiftsbelastning for branchens virksomheder ville indebære alvorlige konsekvenser for konkurrenceevnen.

Da afgiftslemplerne i spildevandsafgiftslovgivningen blev indført i 1996, skete der samtidig anmeldelse til Kommissionen efter EU's statsstøtteregler af lempelserne. De elementer i loven, som anses for statsstøtte, er reglerne om, at virksomheder inden for 6 brancher kan få godtgjort henholdsvis 70 pct. (organisk pigment, pectin og vitaminer) og 97 pct. (fiskeforarbejdning, cellulose og sukker) af afgiften over 20.000 kr.

Efter rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (2001/K 37/03)) vil Kommissionen kunne godkende afgiftsdifferentieringer i miljøafgifter, hvis de har en miljøeffekt, og hvis der enten er indgået aftaler med virksomhederne om nedbringelse af miljøbelastningen, eller hvis den nedsatte afgift enten er over EU's minimumsafgifter, eller den udgør en betydelig del (20 pct.) af den fulde nationale afgift.

Den nuværende lempelsesordning, der blev godkendt af Kommissionen i 2002 (KOM(2002)1200 END om delvis tilbagebetaling af spildevandsafgiften), udløb den 31. december 2006. Ordningen er derfor blev genanmeldt overfor Kommissionen med hen-